

رِسَالَةٌ فِي تَوْحِيدِ الْعِبَادَةِ

**İbâdet Tevhîdi
Hakkında bir Risâle**

**Şeyh'ul İslâm
Muhammed bin Abdilvehhâb
Rahimehullâh**

**Tevhid'e Davet
darultawhid.com**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın Adıyla.

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb Rahimehullâh şöyle dedi:

“Bil ki; Allâh'ın kullarına, namazın ve orucun farzietinden önce farz kıldığı tevhîd, senin ibâdetindeki tevhîddir (ibâdetlerinde Allâh'ı biremendir). O hâlde sen -bir olan ve ortağı bulunmayan- Allâh'tan başka kimseye du'â (ibâdet) etme!”

رِسَالَةٌ فِي تَوْحِيدِ الْعِبَادَةِ

İbâdet Tevhîdi Hakkında bir Risâle

Müellif:

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb
Rahimehullâh
(1206 H)

Darultawhid

Tevhide Davet

 www.darultawhid.com

 info@darultawhid.com

 english@darultawhid.com

 t.me/darultawhid

 t.me/darultawhid_english

رِسَالَةٌ فِي تَوْحِيدِ الْعِبَادَةِ

İbâdet Tevhîdi Hakkında bir Risâle¹

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb

(1206 H)

Rahimehullâhu Teâlâ

Şeyh'ul İslâm Muhammed bin Abdilvehhâb Rahimehullâh dedi ki:

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın adıyla, Allâh'ın rahmeti üzerine olsun, bil ki; Allâh'ın kullarına, namazın ve orucun farzietinden önce farz kıldığı tevhîd, senin ibâdetindeki tevhîddir (ibâdetlerinde Allâh'ı birlemendir). O hâlde sen - bir olan ve ortağı bulunmayan- Allâh'tan başka kimseye du'â (ibâdet) etme! Kezâ Nebî Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'e ve ondan başkasına da du'â (ibâdet) etme! Nitekim Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Mescidler yalnız Allâh'ındır. O hâlde Allâh ile birlikte hiçbir kimseye du'â (ibâdet) etmeyin.” (el-Cinn 72/18)

Allâhu Teâlâ yine şöyle buyurmaktadır:

“De ki: Ben de ancak sizin gibi bir insanım! Bana ilahınızın sadece tek ilah olduğu vahyediliyor. Kim Rabbine kavuşmayı ümit ediyorsa sâlih amel işlesin ve Rabbine ibâdetinde hiç kimseyi ortak koşmasın.” (el-Kehf 18/110)

Bil ki; Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in kendileriyle savaştığı müşriklerin, şirklerinin vasfı (niteliği, sıfatı), onların hem Allâh'a du'â etmeleri hem de Allâh'la beraber putlara ve sâlihlere du'â (ibâdet) etmeleridir. İsâ

¹ Muellefât'uş Şeyh, 1/398-399 ve ayrıca ed-Durar'us Seniyye, 2/76-77.

Aleyh'is Selâm'a, onun annesine ve meleklerle du'â etmeleri gibi.

(Bu yaptıkları işle alâkalı) derler ki: Onlar, Allâh katında bizim şefâ'atçilerimizdir. Onlar fayda ve zarar verenin ve Müdebbir'in (işleri tedbîr edip düzenleyenin) Allâh Subhânehu olduğunu kabul ediyorlardı. Tıpkı Allâhu Teâlâ'nın şu âyetinde onlardan bahsettiği gibi:

“De ki: Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Ya da kulak ve gözlere mâlik olan kimdir? Ölüden diriye çıkararak ve diriden ölüyü çıkararak, her türlü işi düzene koyan kimdir? Diyecekler ki: Allâh'tır.” (Yûnus 10/31)

Bunu bildiğin zaman, onların sâilihlerle du'â etmelerinin ve onlara bağlanmalarının **“Biz sadece şefâ'at istiyoruz”** demelerinden ibâret olduğunu, Nebî Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in, onlarla, du'ânın (ibâdetin) yalnız Allâh'a has kılınması ve dînin bütünüyle Allâh'ın olması için savaşmış olduğunu anlamış olursun.

Aynı şekilde bunun (du'âyı/ibâdeti Allâh'a has kılmanın), namaz ve oruçtan daha büyük bir farz olan tevhîd olduğunu, Allâhu Teâlâ'nın, huzuruna Kıyâmet Günü'nde tevhîd ile geleni bağışlayacağını, -âbid (ibâdet ehli) biri olsa bile- tevhîde câhil olanı ise bağışlamayacağını anlamış olursun.

Aynı şekilde Allâh'tan başkasına du'â/ibâdet etmenin; -bunu yapan kimseyi Allâhu Teâlâ'nın bağışlamayacağı- Allâh'a şirk koşmanın bizzat kendisi olduğunu ve Allâh katında şirkin -her ne kadar şirk koşan kişi bu yaptığıyla Allâh'a yakınlaşmak istese de- zinâdan ve cana kıymaktan daha büyük (bir günâh) olduğunu anlamış olursun.

Bütün bunlarla beraber başka bir durumu da öğrenmiş olursun. O da; Sedîr, Veşem ve başkaları gibi (Arap yarımadasında bulunan) birtakım bölgelerde, içlerinde “âlimler” diye isimlendirdikleri bazı (sözde) âlimlerin de olduğu insanların çoğunun, bunu bilmediği gerçeğidir.²

² Ed-Durar'us Seniyye'de bu ifâde şöyle geçmektedir:

Onlar, “Biz Allâh’ı birleyenleriz (muvahhidleriz), bizler Allâh’tan başka kimsenin fayda ve zarar veremeyeceğini biliyoruz. Sâlihler de fayda ve zarar veremezler” dedikleri zaman, onların kâfirlerin tevhîdinden -Rubûbiyyet Tevhîdi’nden- başka bir tevhîd bilmediklerini öğrenmiş ve Allâh’ın senin üzerindeki ni’metinin büyüklüğünü anlamış olursun.

Özellikle de Allâh’a yöneldiği hâlde tevhîdi bilmeyen veya tevhîdi bilip de amel etmeyen kimsenin, insanların en çok ibâdet edeni olsa bile ateşte ebedî kalacağını tahkîk ettiği zaman. Nitekim Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“...Kim Allâh’a şirk koşarsa muhakkak ki Allâh ona cenneti harâm kılar, onun varacağı yer ateştir. Zulmedenlerin yardımcıları da yoktur.” (el-Mâ’ide 5/72)

Allâh’ın çokça salât ve selâmı nebîmiz Muhammed’in, âlinin ve ashâbının üzerine olsun! (Âmîn!)

“O da şudur: İnsanların çoğu, bu dîni bilmekle beraber Sedir ve Veşm bölgelerindeki ve başka yerlerdeki âlimleri dinlerler.”